

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit enregistrat en data tretze de gener del dos mil deu, la representació processal de la Sra. O.S.B. formulà demanda de modificació de mesures paternofilials contra el Sr. F.G.B., manifestant que, fruit de la relació de parella que en el seu dia la seva patrocinada mantingué amb el defenent, va néixer el 19 de març del 2001 llur filla comú de nom L., que al setembre del dos mil un els mencionats decidiren la separació de cossos definitiva i que, en data 14 de maig del 2003, es va dictar Sentència establint les mesures paternofilials següents:

“Primer.- establir la pàtria potestat conjunta dels dos progenitors respecte de la filla comú de nom L.. Segon.- atribuir la guarda i custòdia de la filla comú a la mare Sra. O.S.B.. Tercer.- fixar un règim de visites del pare vers

la seva filla menor, amb caràcter mínim, de conformitat amb el que estableix el IV.- Considerant de la present resolució. Quart.- establir una pensió per aliments de tres-cents vint-i-cinc euros (325.- EUROS) mensuals destinada a les necessitats de la filla menor, que serà satisfeta pel Sr. F.G.B. dins dels cinc primers dies de cada mes, a comptar del proper mes de juny, a la Sra. O.S.B. (precisant-se la modalitat de pagament i de revisió en el V.- Considerant). Tot això sense fer declaració especial sobre les costes d'aquesta instància.”

En virtut dels arguments que exposava, sol·licitava que es dictés sentència modificant la pensió d'aliments establerta per l'anterior Sentència i fixant-la en la suma de mil cinc-cents euros (1.500.- EUROS) mensuals, prenent mesures per tal que la menor no es quedés sola amb el seu avi patern, acordant que la seva mandant pogués escollir amb preferència al defenent els períodes de vacances estivals que li pertoquessin en companyia de la seva filla menor L. i que quedés constància de les obligacions de l'adversa, tot imposant a l'adversa les costes d'aquest plet, amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

II.- Per escrit de data tres de febrer del dos mil deu, la representació processal del Sr. F.G.B. contestà a la demanda, oposant-se a les pretensions exercitades de contrari segons es contenia en el referit escrit d'al·legacions, argumentant que era procedent mantenir l'import de 400 euros que ell pagava en concepte de pensió d'aliments de la seva filla. Tanmateix interessà reconvençió i, en aquest ordre d'idees, feia menció de que procedia modificar la sentència de mesures paternofilials dictada el 14 de maig del 2003 fixant el règim de visites a la seva filla que exposava.

III.- En data vint-i-quatre de febrer del dos mil deu s'evacuà el tràmit de contesta a la demanda reconvençional oposant-se a la mateixa.

IV.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència el dia 20 d'abril del 2016 acordant:

“Que estimant parcialment tant la demanda principal de modificació de mesures paterno-filials interessada per la Sra. O.S.B. contra el Sr. F.G.B. i la reconvençió del darrer, ha de modificar i modifica la pensió d'aliments

establerta segons sentència dictada el 14 de maig del 2003 en els autes civils enregistrats amb el número seqüencial B-1227-3/2002, fixant-la a raó de la suma de sis-cents euros (600.- EUROS) mensuals, restant vigents les altres consideracions primitives al respecte d'aquesta segons es motivà en el V.- Considerant de dita resolució judicial; i ha de deixar i deixa pel període d'execució de sentència la determinació del format del règim de visites, prèvia actualització de l'informe pericial emès per la psicòloga judicial Sra. C.B.C., segons s'ha raonat en el III.- Considerant, i tanmateix no s'efectua especial pronunciament sobre les costes processals d'aquesta instància segons s'ha dit en la fonamentació jurídica de la present resolució."

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. F.G.B. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita que es revoqui la resolució d'instància pel que fa a l'augment del quantum de la pensió d'aliments que es va fixar en la Sentència de 14 de maig del 2003, confirmant la citada resolució en tots els demés punts i imposant a l'adversa les costes del procediment.

VI.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. O.S.B. i, d'acord amb els arguments que exposa, sol·licita que es condemni a l'adversa al pagament d'una pensió d'aliments en favor de la seva filla de 1.500 euros mensuals, que s'haurà de veure augmentada amb les variacions que experimenti l'IPC, que s'estableixi l'augment d'aquesta pensió amb efectes retroactius a partir de la data de la formulació de la demanda o, subsidiàriament, des de la contesta a la mateixa, tot imposant a l'adversa les costes del procediment

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- Malgrat en la instància el Sr. F.G.B. i la Sra. O.S.B. discrepaven respecte de les mesures de caire personal i patrimonial que calia prendre en

relació a la seva filla menor L., en aquesta alçada es discuteix exclusivament quin és l'import de la pensió que el primer ha d'abonar a la segona en concepte d'aliments de la filla comú menor d'edat.

En aquest sentit, el Sr. F.G.B. defensa en el seu recurs que la seva situació personal i econòmica ha variat molt des del dia 13 de gener del 2010, en el què la Sra. O.S.B. va presentar la demanda de modificació de mesures provisionals, entenent, a més a més, que aquesta dilació havia vulnerat els drets reconeguts per l'article 10 de la Constitució andorrana i havia comportat que les proves proposades en el seu moment no reflecteixin la situació actual.

Per aquesta raó, sol·licita, en primer lloc, que es portin a terme en aquesta alçada les proves que ell va demanar a la instància, petició que ha estat admesa parcialment per l'Aute d'aquesta Sala de data 19 de gener del 2017. Com a segon motiu del seu recurs, argumenta, substancialment, el recurrent que la Sra. O.S.B. no té sols els ingressos mensuals derivats de la seva nòmina, com afirma, sinó que percep altres quantitats que li permeten viure de manera acomodada, portant un ritme de vida alt, que la seva filla L. no té cap despesa major, ni extraordinària que justifiqui l'augment de la pensió d'aliments que ell ha d'abonar en el seu favor segons disposa la resolució d'instància i que ell ha vist disminuir els seus ingressos dels 6.000 euros mensuals que guanyava als 3.500 que percep en l'actualitat, té dues filles més d'una relació posterior i està assumint diversos deutes. Per totes aquestes raons, sol·licita que es revoqui la Sentència d'instància pel que fa a l'augment a 600 euros del quantum de la pensió alimentària fixada per la Sentència de data 14 de maig del 2003, confirmant la citada resolució en tots els demés punts i imposant a l'adversa les costes judicials de primera i segona instància, amb expressa inclusió dins d'elles dels honoraris d'advocat i procurador suportades per ell.

Pel contrari, la Sra. O.S.B. argumenta en el seu recurs que l'augment de la pensió d'aliments en favor de la seva filla de la què s'ha de fer càrrec el Sr. F.G.B. d'acord amb la Sentència d'instància és insuficient, ja que la capacitat econòmica del defenent li permet fer-se càrrec de l'import de 1.500 euros

mensuals, que haurà de ser establert de forma retroactiva a partir de la data de la demanda o, subsidiàriament a partir de la data de la contesta a la demanda.

II.- Per tal de donar resposta als arguments dels recurrents, cal posar de relleu que la jurisprudència dels Tribunals andorrans és constant en estimar que, per tal de fixar l'import de la pensió d'aliment que el progenitor no custodi ha d'abonar en favor dels seus fills, s'han de tenir en compte els ingressos dels progenitors i les necessitats dels menors, sense que, a diferència del que succeeix en el cas de la pensió a favor del cònjuge, sigui rellevant el temps de convivència entre els esposos, com defensa el Sr. F.G.B., que en el cas present s'ha acreditat que va ser molt breu. És cert que en el cas de la pensió d'aliments als fills s'ha de tenir en compte el nivell de vida dels progenitors, però no durant el temps de convivència d'aquests, ni tenint en compte si aquesta ha estat més o menys llarga, sinó en el moment en que es fixa, o es modifica la pensió, de tal manera que no s'ha de cercar que el menor gaudeixi d'un nivell de vida similar al que tenia quan els seus progenitors conviuen, sinó similar a aquell del qual gaudiria si aquests visquessin encara, nivell que posen de referència els seus ingressos.

III.- Pel que fa als ingressos de la Sra. O.S.B. es dedueix de les actuacions que aquesta, efectivament, percep altres quantitats a part del salari que acredita, no té despeses d'allotjament, ja que resideix en un immoble propietat de la seva mare i el seu nivell de vida és alt, com defensa el recurrent.

En efecte, consta a les actuacions l'extracte dels punts de vellesa d'ella segons el qual l'any 2014 tenia un salari de 1.595,20 euros bruts de la societat "I." (foli 1230v). No obstant, consta igualment que és sòcia fundadora de la dita societat amb un 25% de participacions junt amb els seus dos germans i la seva mare (foli 329) i de les convocatòries de Juntes de la mateixa (folis 388 a 404) es dedueix que determinats anys es reparteixen beneficis entre els socis, mentre que en altres no, i en altres es reinverteixen, com declara igualment el Sr. G.S. gerent de la dita societat (foli 912 en relació al 285). D'altra banda, consta igualment que en data 26 d'abril del 2010 era propietària d'un vehicle marca "Renault" inscrit d'alta el 18 de juny (foli 325) i a partir del dia 30 de

novembre del 2011 era propietària d'un vehicle marca "Audi " (foli 997). Finalment, la Sra. O.S.B. és titular de diversos comptes corrents en els quals figuren diversos ingressos amb independència de la nòmina que percep (folis 336 i ss, 551, 554, 560) i en els què en ocasions paga amb tarja quantitats mensuals superiors a les que cobra de nòmina mensualment (foli 1132v) i, també mensualment, paga 500 euros a la seva mare (foli 272).

IV.- En relació als ingressos que percep el Sr. F.G.B., ha quedat acreditat a les actuacions que el mes de novembre del 2010 percebia la suma de 5.968,42 euros nets mensuals com a director del conjunt hotelier "S." (foli 770), que en finalitzar aquesta relació laboral va cobrar 73.381,44 euros nets (foli 1302), que posteriorment va comprar el Restaurant "M." mitjançant la compra a nom seu de les participacions de la societat "B." pel preu de 204.718,59 euros (folis 1252 i 1304), constant que rep una nòmina de 1.990,2 euros (foli 1211), encara que ell mateix manifesta en les seves conclusions que cobra 3.500 euros en aquest concepte (folis 41 i 53 del rotlle), sense que constin quin són els beneficis d'aquest negoci, encara que en el seu compte corrent es constaten diversos ingressos en efectiu l'any 2014 (folis 1292 a 1301). D'altra banda, condueix un vehicle pel qual paga una quota mensual de 723 euros (foli 1278), és propietari d'una casa a Y, que al contestar a la demanda afirma que té llogada, i és accionista de la societat "S." (foli 49), encara que manifesta que en l'actualitat la mateixa no té activitat comercial (foli 311). Finalment, cal tenir en compte que té diversos deutes, que paga 1.700 euros de lloguer per la casa a on viu (foli 305) i que ha tingut amb una nova parella dues filles més, amb la qual se suposa que comparteix despeses.

Finalment, la menor L. té en l'actualitat 16 anys i s'ha de considerar que les seves necessitats són les habituals d'una nena d'aquesta edat amb uns progenitors acomodats i en tot cas superiors a les què tenia quan tenia 3 anys quan es va dictar la Sentència primitiva.

Per totes aquestes raons, considerem que cap dels dos recurrents manifesta de forma sincera quins són els seus ingressos i, encara que, en principi, els del Sr. F.G.B. són superiors als de la Sra. O.S.B., també és cert

que té unes majors despeses, raó per la qual entenem que la menor ha de poder cobrir satisfactòriament les seves necessitats amb 1.200 euros mensuals i els dos progenitors han de contribuir a les mateixes amb la quantitat de 600 euros mensuals cada un, raó per la qual procedeix desestimar els recursos d'apel·lació presentats per les respectives representacions processals de la Sra. O.S.B. i del Sr. F.G.B., mantenint la pensió d'aliments que aquest ha de pagar en favor de la seva filla en 600 euros mensuals, sense que sigui procedent estimar la petició de la Sra. O.S.B. de que sigui fixada retroactivament a partir de la demanda, ja que és en el curs d'aquest procediment en el què s'ha fixat, tenint en compte les circumstàncies canviants que s'han anat produint en el seu curs.

V.- En desestimar-se els dos recursos presentats no procedeix fer especial pronunciament en relació als mateixos, de tal manera que cada part suportarà aquells dels quals s'hagi de fer càrrec, en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recursos d'apel·lació formulats per les respectives representacions processals de la Sra. O.S.B. i el Sr. F.G.B. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 20 d'abril del 2016 que CONFIRMEM íntegrament, sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-